

CVR-nummer: 40584951

København 14. Januar 2020

Til Folketingets socialudvalg

Overvejelser i forbindelse med foretræde for socialudvalget

På torsdag den 16. 1 kl 13 har **Foreningen Klip - For forældre til anbragte børn** fået foretræde for folketingets socialudvalg.

Det er bestyrelsesmedlem **Kristina Kiettelmann Jensen** som har gjort det store arbejde for dette og det er også hende som kommer til at fører ordet, men advokat **Hanne Ziebe** og jeg **Mikkel Meinike Nielsen** formand for foreningen kommer med til at supplere og svarer på eventuelle spørgsmål.

Her er hvad jeg godt vil sige hvis jeg får chance for at sige noget:

Som formand for en forening for forældre til anbragte børn og som forældre til et anbragt barn har jeg en ekspertviden.

Jeg og de fleste medlemmer af den forening jeg repræsenterer har nemlig oplevet noget som de færreste som deltager i denne debat har oplevet. Vi har oplevet at være klienter i det system som fjerner børn i Danmark.

Vi har oplevet at gå igennem prøvningsprocesserne i det retssystem som skulle sikre, at vores og vores børns rettigheder tilgodeses.

Vi har oplevet hvordan den politik som udfærdiges her fra folketinget omsætter i praksis ude i forvaltningerne og ude i de forskellige retsinstanser.

Hvis hensigten med dette system nogensinde har været at beskytte sårbare og udsatte børn så må jeg med baggrund i denne erfaringsbaserede viden sige, at systemet notorisk og systematisk forfejler sin opgave.

Det overordnede problem er, at den model som anvendes til vurdering af sagerne meget sjældent afspejler sagernes realiteter.

Man stater med konklusionen og finder begrundelserne hen af vejen.

Man kan også sige det på en anden måde. Vi har opbygget et system som er velegnet til at fjerne børn som ikke behøver, at blive fjernet imens det ikke er særligt egnet til at finde frem til - og hjælpe de børn som virkelig har brug for hjælp.

En vigtig faktor til denne realitetsforskydning er efter min opfattelse det børnenecentriske perspektiv.

Det børnenecentriske perspektiv er det som statsministeren fremføre når hun siger. "Vi stiller os på børnenes side". Dette forudsætter nemlig er der er en konflikt imellem barnets interesser og forældrenes interesser -at forældren er til skade for barnet.

Der er givetvis situationer, hvor forældre er til skade for deres egne børn og hvor modellen derfor er berettiget. Det er bare vigtigt at forstå at modellen i langt de fleste tilfælde er uberettiget, men alligevel anvendes.

Du iscenesættes som forældre i rollen som skadelig for dit barn selvom dette reelt ikke er tilfældet.

Fra det øjeblik du kommer i kontakt med dette system så er du fanget i den logik at hvad end du siger, tror, tænker og vil så opfattes dette som værende i modstrid med barnets reelle behøve, fordi den model man har antaget siger at det forholder sig sådan.

Det hjælper her ikke at der er mange øjne på sagen hvis alle øjne og alle retslige instanser anvender samme logik.

Jeg lyver ikke når jeg siger at en hver forældre som indgår i en udredning i dette system vil kunne ende op med en vurdering af, at de er uegnede til at tage sig af deres egne børn.

De psykologiske undersøgelser som lægges til grund i langt de fleste anbringelses-sager har samme problem. De tager udgangspunkt i en falsk forudsætning. De tager udgangspunkt i den præmisse at når en familie henvises til undersøgelse så er det fordi der er noget galt og det er altid forældrenes manglende kompetencer som er det egentlige problem. Undersøgelsen kommer derved til at handle om at finde/opfinde de

problem man ved må være der et sted og det er psykologerne gode til.

Hvis socialdemokratiets vision omsættes til praksis så vil vi om tyve år stadig have børn som siger, at der blev grebet for sent ind i forhold til deres problemer i imens vi samtidig vil have en kæmpe gruppe af børn som fortælle at deres liv blev ødelagt af uberettiget og alt for radikale indgreb i en situation, hvor en lille smule relevant hjælp ville kunne have løst de konkrete problemer.

Med venlig hilsen
Mikkel Meinike Nielsen